

ПЛАНСКА ДЕМОНТАЖА МЕЂУНАРОДНОГ ПРАВА КАО НОВА СТРАТЕГИЈА ГЛОБАЛНЕ ВЛАСТИ

Уз тутањ рата против Либије дошло је до нове агресије, која говори да је почела нова етапа међународно-правне историје човечанства. 5. априла је започета војна операција на преузимању власти од законитог председника Обале Слоноваче Лорана Гбагбоа. Операцију спроводи француска армија. Према једним саопштењима Л. Гбагбо је опкољен и спреман да се преда, а по другим негира сва саопштења по којима је спреман да преда власт побуњеницима, поново изјављујући да је на председничким изборима победио законито.

Оно што је у претходној најави најважније – то је учешће „мировних“ снага ОУН у војној операцији на свргавању законитог изабраног шефа државе. Први пут од јануара 1961. године (када је белгијска војска под заставом „мировне“ мисије ОУН у Конгу извршила операцију убиства премијера Конга Патриса Лумумбе), **војне снаге Организације Уједињених Нација поново чине међународни преступ, свргавајући шефа суверене државе.**

Западна средства масовних информација, као и руска која понављају за њима, лажу тврдећи да је Л. Гбагбо крајем 2010. год. изгубио председничке изборе и да више није председник државе. Напамет научена фраза, која се стално понавља, о томе да је „Изборна комисија објавила да је А.Утара председник“ сакрива чињеницу да, у складу са уставом Обале Слоноваче, у случају спорног резултата, резултате избора не објављује Изборна комисија, већ Уставни савет. ^[1] Уставни савет је за председника прогласио управо Л.Гбагбо-а. Тако да је једино важно **: правно – Л. Гбагбо представља стопроцентно законитог председника земље. А ако је тако, онда се војна операција на његовом свргавању назива – агресија.**

Африка је давно постала полигон за испитивање „новог“ међународног права. Тако Међународни кривични суд (МКС) који је основан 2003. праксу стиче искључиво на

Африканцима: за 8 година његовог постојања ни један континент, осим Африке, није постао предмет његовог интересовања. **Баш је на Африци требало да се провери на делу нова етапа учвршћивања глобалне власти – избори које спроводи ОУН.**

Природно, уз њихов завршетак „потребним“ резултатом. При том се не ради о изборима са посматрачима ОУН, што није новост, већ о изборима са потпуном контролом и уз потпуно финансирање од стране ОУН.

Тако прођоше и ови избори у Обали Слоноваче, а „потребни“ кандидат А.Утара, који је од 1968. – 1988. год. био један од највиших функционера Међународног монетарног фонда, изгубио је на њима

Суровост догађаја који се тренутно дешавају у Обали Слоноваче у многоме се објашњава чињеницом, да је „проба“ неславно пропала. У тренутку писања овог чланка у главном граду те земље се води рат. Гину и они који подржавају Гбагбоа, и они који подржавају Утару.

Који су поступци коришћени да би експеримент са Обалом Слоноваче био приведен крају? Прво је Међународни кривични суд саопштио да почиње истрага поступака Гбагбоа који, „можда представљају геноцид“. 30.3.2011 г. је донета Резолуција СБ ОУН под бројем 1975 којом су уведене санкције против законито изабраног председника земље тако, што је он проглашен за незаконитог, при чему није за то дато никакво образложење, што само по себи представља не само преседан, већ потпуно нов правни поступак.

Учешће снага ОУН у војној операцији на свргавању председника једне суверене земље представља очигледну злоупотребу мандата мисије ОУН. Уосталом, тиме што је стала на страну Утаре, мисија је већ изгубила своју функцију. **Али миротворне мисије ОУН уопште представљају проналазак који превазилази Статут ОУН. Ми смо већ навикли на те мисије по белом свету, сматрајући их за потпуно законите. Међутим у Статуту ОУН нема никаквих овлашћења Савету безбедности да може да шаље такве мисије!**

Да погледамо Резолуцију СБ ОУН од 24.02.2004. године о оснивању Мисије ОУН у Обали Слоноваче. Та је мисија основана „на бази главе VII“. На бази не члана, не ни параграфа у члану, већ одмах - целе главе! Па то је исто као када се, нпр. осуди човек на затвор „на бази кривичног закона“, а судије се чак и не потруде да се позову на неки конкретни члан! Односно – нити је било, нити има икаквих конкретних правних регулатива за оснивање „миротворне“ мисије ОУН. После злочина у Конгу 1961. године ОУН-ове мисије нису привлачиле пажњу само зато што су слале на молбу или бар уз сагласност власти одговарајуће државе. Што се тиче Обале Слоноваче постојао је

директан захтев руководства државе да се мисија уклони са територије те земље. На шта је генерални секретар ОУН одговорио да не сматра Гбагбоа за закониту власт!

О томе, да су организатори „пробе“ за свој циљ поставили избор Утаре за председника државе говори и реакција „међународне заједнице“ на покушај председника Л. Гбагбоа да кризу реши мирним путем, конкретно, његова понуда да се гласови поново изброје. Генерални секретар ОУН је предлогом био „шокиран“.

Зашто? Шта је то могло да изазове шок Бан Ки Муна? Да није можда оно што је он одлично знао – ко је у ствари победио на изборима у Обали Слоноваче?

По чему се догађаји у Обали Слоноваче разликују од свега, што смо до сада видели? Колонијалних освајања и државних преврата, које су правиле иностране оружане снаге, било је и пре, али су тада они чињени тако што је међународно право КРШЕНО! Агресор није могао да рачуна на подршку СБ ОУН, који је сносио главну одговорност за одржавање међународног мира и безбедности. Пре је до агресија долазило без одлука ОУН, чиме је подвучено њихово злочинаштво. Данас се ситуација променила из корена. Агресије се врше НА БАЗИ МЕЂУНАРОДНОГ ПРАВА.

Регрес човечанства се продубљује поразном брзином: ако је агресија против Либије изведена

уз дозволу ОУН

, агресија против Обале Слоноваче се

чини директно од стране

снага ОУН

Међународно право је престало да буде фактор стабилизације у међународним односима. Више од 60 година термин „међународно право“ се схвата искључиво позитивно, али није одувек било тако – успели смо и да заборавимо! Сада нас опет враћају у колонијално доба, када је међународно право представљало инструмент територијалних освајања и оправдања агресија (сетимо се „права на рат“ Хуга Гроција и „колонијалног међународног права“ 19. века!)

Догађаји у Либији и Обали Слоноваче представљају епохалне регресивне догађаје 21. века. Први пут од 1945. године, када је под знаком Велике Победе, започет узлазни,

прогресивни развој међународног права, пуштен је у живот и регресивни процес. Све што се дешава данас је јасно испланирана специјална операција „анулирања“ основних принципа међународног права и рушење основа на којима почива читав светски поредак. Ово није само кршење, ово је враћање у радикално регресивно поједностављење светског поретка!

А ми смо сведоци почетка новог историјског доба на глобалном нивоу, којим се свесно врши демонтажа читавог система међународног права - од врха до самог дна.

(Фонд стратешке културе)

[1] У изванредном чланку Јелене Пустовојтове „Слонова кост у грлу западне демократије“ која је на руском језику објављена на сајту Фонда стратешке културе 4.4. наводи се да ситуација треба да се разреши „у складу са Уставом“. Да додамо, да је у Уставу Обале Слоноваче наведена формулација дата изузетно јасно. Члан 94 тог Устава гласи: „Коначне резултате председничких избора објављује Уставни савет“.